

et non utilibus; sed est contra. Quid enim bonum in vi et iustitia cum celiat oratio erit utilitas. Si ergo celiat dicitur malum quoniam, nam erit utilitas, cum bonum, quod bonum non potest esse huius, nam est, quod malest quoniam.

Vix ad hanc negotiatio[n]em q[uod] ad sp[iritu]m, n[on] e[st] negotiatio[n]em ab
mutam, s[ed] ex hypothesi, q[uod] absit p[ot]est b[ea]tus f[ac]tus latere aut n[on] ex-
ercere; t[em]p[or]e eliciat erit huius speci et n[on] alterius. Necesse est q[uod]
ad exercitium sive datur cum iustas n[on] p[ot]est n[on] exercere diuinum certa
sp[iritu]m cui aliq[ue] obtemperet. Ut contingit in Patria, ubi iustas n[on] p[ot]est
n[on] amare Deum clarum ratione; nec q[uod] in iustis potest habere est, aut
oiam cui illum exercere, aut animi agitio suspendere. Quid est
negotiatio[n]em q[uod] ad exercitium tem[m]p[or]e invenire negotiatio[n]em q[uod] ad sp[iritu]m,
e[st] q[uod] negotiatio[n]em abschutum, q[uod] temp[or]e iustam negotiatio[n]em in-
q[ui]d differe a negotiatio[n]em q[uod] ad sp[iritu]m, ubi s[ic]. Cognoscitur

Dom: uultem mihi nescitari q; ad spem in hac vita
ab aliis dabo. Ig: a boso in tñi, a beatitudine mñ le confidemus.
Tas e, q; uultis n pñc odiis dñbim nñ sub aliqua rie mali, sed
fam in bono in tñi, qm in beatitudine nulla apparet rie mali:
q; si cia illa eliciat riam maris erit exhibitus, et n pñtioris:
q; nescitabi q; ad spem, hoc est' auctor cia optibet estum, in
q; nulla apparet rie mali, et cia beatitudinem nesciuntur, de-
minis, h: mñ le confidemus, et nñ sub rie laboris et desiderioris:
in illius aetate suanam e.

*Cor. Dens q̄ e sumum bonum, odio h̄eb̄ à damnis
q̄. et beatitudo q̄ e p̄imus omnium odio h̄en̄ p̄t. q̄. cā
illam p̄sum me confundam n̄ negligam q̄ ad finem
Corlae distinctionem atque ea Varg. 10. 28. diff. 34 cap. 1. Ali-
uius eē odiorum inimicilis, aliud doce migratris, seu delecta-
toris. Odio inimicilis inturbatur q̄d ga m̄b̄z & cā p̄de
& damnis inficti. Odio abominationis prosequimur malum
frat̄i Simplici. Odio iugis inimicilis Deum damnati pro-
sequitur, in quantum prout eorum secura; et n̄ odio abomi-
nationis, dum in Deo nulla rās mali apparet p̄t. Hoe
et h̄eb̄. Contra ante negl contia. Beatus n̄. nec ut ma-
lum causat, ut ita dicam, nec ut malum format apprehan-*

endi pote, abz ades si Deus à damnatis odio habeatur,
si prosperis aliis punit, beatitudine tñ nec sic odio herig.
pet cum omni peccata interficat.

Sectio T.

In pura aut suspensiōne debet libertas?

Pura suspenſio autē tunc dabit, qui potest oībus reprobis ad libe-
ritate operariūt utras le hinc mentis negatione nullum exercent a-
rum, nec voluntari, nec voluntari; nec alium fortius autem q̄ expli-
cit se nōtēcēre aīum.

Ista quimq̄ suspensiō affit, et pote probari ex deficiē liber-
tatis. Ita Salas 11. 28. que. 6. art. 3. disp. 11. Pet. 8. a no. 2.
C. Tho. 11. 28. que. 11. art. 5. in tē. Et in corpore adiungit
affit punitio omisſionem que ēē punitio. Sed si tunc de aīia
disp. 15. a 8. 87. Secund. disp. 29. lēcta 4. no. 5. et si punitio
suspensiō, seu omisſio liberta liberta fuit dabit qui potest reprobis
ad eliciēntiam aīum, nōtēcē negl. s. hinc nullum autem elicitur
aut ita se pote herit, qui ad eliciēntiam quim si neuerit, q̄r.
taliſ suspensiō, et omisſio autē liberta e. Et quodq̄ punitio
ariens ad ageracē pote libertate et agere; sed autē eliciēnt
pura suspensiō, et pura omisſio autē, q̄r. in pura aut suspensiōne
dabit libertas.

Imag. nō dabit autē libertas nō videt hinc in au-
tē; sed nō ponit in autē rū per puram autē suspensiōnem et omis-
sionem; q̄r. pura omisſio ē impossibilis, et si dabit non ē reser-
ta. Itē dicit. min. Non ponit in autē rū potest, come min. nō
potest negatione, negl. min. Cum enī. impossibile resurta-
bit hinc nō eliciēre aīum, s. eliciēre, si resurberit. sed si eliciēt ex-
ercat suam libertatem ponitque in autē rū negl. ille dīcē-
rium potestib⁹, sed q̄ illius potestib⁹.

Quidam? Si pura omisſio, seu suspensiō autē sit u-
nūtaria? Itē cōtūntaria omisſio invenit. Itē p̄t. Quia
in unūtario in dīcētūtū dicit illud qui ponit aīt ut
nō potest, ex eo q̄ negl. libertate tñ se hinc nō eliciēnt aīum.
Sed pura omisſio et suspensiō autē ita fident aīt, q̄r.

voluntariae gradiretur. Un' sit ad voluntarium indicare
ne regni qd sit quidem & aliquo aum potius, si quod
procedat a recte procedente Cognitio ita ut docet D. Thos. Aquas.
B. ad 2^m. Et pura omisiva in tantum dicit procedere a recte,
en quantum est dispensatio infans, qd illa potest esse
aum eliciendo.

Quamvis plenus sit oī qd sit pliē et abs loquenda
morari si, et ordinarie loquendo si agit in uite suspensa, et omisiva
qd qd acti aliquis aui potius qd & facilius ad illam concurrens, qd
& tā, & oratio illius. Et hoc e qd intendunt Act. qd puram aut per
potius liberae e regant, ut fuit Sallust 10.22. qd. 6^m. disp. 1^m. le
g. m. 22. Ita n. experimur, aliquem omisive solum qd qd operi
comprobabili studi. Et idem de alijs silendum.

D I S T R U C T A O 2^m

Deliberate uolens anima.

Sectio. 3^m

De actuali Dei libertate?

Dari in Deo perfectissimam libertatem gratia, eē qd effectuonem
simpliciter similitudinem de pte ee credit Heric. 1^m. fe. disp. 10. cap. 1.
Et hinc probari: qd oī effectio qd reperiit in crisi, debet n. sit ambi-
nenter, sed et' gratia dari in Deo, h. in qua rōe gratia abstracta im-
effectuonem ariquam n. includat. Ita libertas gratia e maria, & lat-
tina exstipuis perfectiōibus, qd in nobehoribus breif referuntur,
et in hīd rōe gratia nullam inveniunt imperficiūpem, f' maria
dabi gratia in Deo, et contēs e perfectio simpliciter omnia.

Si quis omni rōe gratia libertas, seu uolens sit dabit in Deo
et' maius pte. Ad rem, seu per maius aui 1^m. propterea dicit, qd Germania
huius ultima puri, et subsistentes, ut optimè evolit. Quare dicit qd 8^m. hinc
10. m. 3^m. Et late probat Heric. 10. fe. disp. 2^m. cap. 3. a m. 22. Et
si qd uolens, qd in rem, e gratia, seu aui uis talis dicitur rōe aui, quon
pot est eliciere, et recipere, sit ipi Deo qd & gratia eliciens, nec design-
ens aui uolitionis, qd uolens, seu libertas gratia in Deo n. est, ne
ne se habet & maius aui primi.

*Et pote quod uole Dei non alia sed quoniam eius subiecta
est Dei; sed ad eum deum nulla est in Deo potest, nec eleemosina per
selempora; quod inde non debet potest uolendi, quod prius nesciatur; sed debet
debet uolendi per estiam. Tertius. 2. quod uolens Deum uolentia sua coni-
picti ut aucti purissimus est ens a te, auctoritas dilectionis, ut alteria
ut purissimus, est ex parte a te, et in hoc si potest deci aucti ruris potest
exhortari quam, sed quod phantasie alium auctum purissimum, sed illu-
bius: quod a uolente dicta exhortat oportet efficienda, oportet uolentia, et infor-
matio, oportet quoniam omnium potest.*

*Dixi Vnde rem quod amorem coniugiali minime re-
garding amari in Deo recte potest, huius mei diligendi ipsum Deum
implinet, ut tendat in omnem deum probatum, a quo reatu.
Sed mihi misericordia allieata uolentia, sed ex parte dicta ab ipsa estia.
Ita docuit D. Thos. 2. de gentes cap. 10. quem sequuntur Duran. Mar-
tinus, fact. quod responsum est Segni Granado 1. feb. que 19. dicitur
Sec. 13. Et quod quod uolens Segni illud: Sed in Deo coniugialis dilection-
is illud est estia, quod est ab intellectu: quod fit de uolente dilectioni,
distingui sibi ab estia, est autem uolentia quod clam rem.*

*Et eodem modo enphilans est aucti amia uol-
entia, q. a parte rei fit se gemitum, aucti amia purissimi est gemitum
dilectionis, nullus mihi distis a uolente amia, neq. ab ipsa Dei estia, et quod
a Iustitia appellatur uolentia gemitum; sed uoniam coniugiali minore
potest coniugi est quod auctum ab ipsa uolente amia; non ut aucta oportet
aut probandum, sed ut gemitus amatus, q. mihi coniugandi mihi subordinata
in Deo alteri gemitoni, non auctus uolentia potest uolentia.*

*Procegit etenim uita de uolente amia, et hoc quod aucti
maria, et estiam, quod Deus per ipsum amat, sed et aucti amia liberum
et Deus alia, extra liberum amat, cum non sit probandum, et in
estiam apparet aucti maria, q. Deus per ipsum amat, non dilectum
nam auctas sunt, nec a ipso huius maria, et conseruit est ipsa estia,
et subiecta Dei; quod non poterit ad aliud dari aliqua pia, q. in uol-
entia dilectionis, et relativa illorum. Conseruit deinde mihi
coniungi mihi, absque diu amicacionis labo. Non amiam liberum
et illigat auctis aucti, sed euandam auctum purissimum consideratum*

per ordinem ad aucta dota ad q̄ senait.

2 Prosa om̄is, et scriptis max̄a vñr t̄. difficultas ē, in explicanda haec audi libertate dina, in qua da. purissimi contentū fidelius p̄e imponitri m̄is q̄ id explicare ali Johanni, qm̄ a signo, quoniam, q̄ fallit impugnari nequid. Sacris iōq̄ m̄is explicandi nane difficultatem refutat. Nam o Suar. itē dāri in Deo n̄ est probatum quoniam liberum, n̄ t̄ ita, ut addat aliquam exceptionem aut opim alioquin intrinsecum aīi dīni nariū, sā ita, ut id met aīi intonacij maris, q̄ e hōchstens, curiosissimus, ac simplicissimus, et oīs vnaizibiles, q̄ Deus k̄ ipshū amat nario, q̄o ut k̄ ipshū frāsi, ad dota creatā, aa q̄ p̄oīt n̄ brāni, constitutā in ē. fiscari. Et ita docet Slob. Gregor. Ferrari. D. Bonav. N. dñ. Ben. Branch. Vasques. Valens. quid refert et legi Granado 1^a p̄ie q̄ie 14. lēct 15.

Qui q̄ aīi dīna uolē tam q̄n grē entis, qm̄ in grē ap-
petitus e insinuitus, perficitus, et ultimus, f̄ ex uita Am̄tatis,
Vīma entebel, q̄ tota sit ē (mūp̄is minij, nec augeri, neque tan-
te hōri) h̄c q̄im et difuentiam ad attingendā oīa dota vñbīha, san-
naria qm̄ libera iō caparitatem unius vñusque, abz adū ut illi aīi
q̄, k̄ Deus, q̄ ē Elementū corporum, nario amat, amēt et p̄oīs, q̄ dñs
liberūs tēl impedit, liberē, ita ut p̄oīt illas nosse. sā hoc n̄cō
illip̄, n̄ in eodem mit aīi purissimo, et simplicissimo, abz illā
actione entebel positiū; q̄ q̄ illam Deus mulierib⁹, f̄t.

In alijs vñdam mit aīi vñbīhōis dīi nariū
iē sit nariū et liberū, vñ cīuerp̄um; prærium tēl tam in-
luso ē, qm̄ in his trāri vñ dīna, borisib⁹: liberū vñ trāri; n̄
q̄ iā ad ē (fīc n̄ ē ipshū Deus). sā q̄ ad h̄cum trāri, q̄ ita trābi ad-
dota, q̄ uolēt, ut p̄oīt n̄ trāri. In q̄ differt as aīi creabo libem;
hic n̄ q̄ ad h̄cum ē, ten q̄ ad h̄cum fīri e liber; q̄ p̄ita f̄t à sua
lā, ut h̄c p̄ita uelē p̄oīt n̄fieri, n̄ ē tr̄ liber q̄ ad trāri, q̄ h̄c ē,
nario trābi ad dota.

Sā tr̄ h̄c fidelius explicatiōtū adūnam ē ex dīa Suar. dīp
15. lēct. q̄ q̄o. Et q̄g. Q̄um h̄n̄ t̄. fīentia huic & h̄m
om̄alib⁹ diligētia oīa dota creabo vñbīha, tēl oīi gr̄is, m̄is reu-
ēt vñbīhōis, f̄ in eis exigitari possit. In' cum nariū tēl vñ-

as in isti eis possibiles absit. Et est illa eis finis aut negoti-
as. sed ayzinatio, qd poterit n Dicit hinc iudicium, q
cognoscere in auo dñi officio triam eis, aut n eis finiam, q
absit, sed ex suprie, qd tales, & tales finis sunt apponantur. Dñ
Ium quatuor dñna n sicut hinc parvam ait suspitionem, et m-
ox dilemus, et cum aliis sit 1. oium radix, et cā; hinc
& maris debet esse utrum ex iubus contradictoriis, non q
sit finis, & n hinc finis; producenda t n producenda; ita quatuor
oia e lege dñi cum intentione et efficacitate, q velut dñs disjunctione
one talia extrema. Ita munera eis finis, aut n eis finis, q
as eis producendas, aut qd eis producendas; maris n voluntaria
ia in alterius rubram pñm debet inclinari, aut voluntaria de-
repta, aut definita n voluntaria, seu voluntaria ea n eis, & n amare,
& n eligere.

Adserendum 2. ex Grapado qd; qd; p. 5. l. 3. v. 3.
q. cum hi sparti aii, sint oio maris, debere alia alia nisi ut q
tis dicunt libere ipse, aut pgnari. Nam tam dñs medijnis auxiliis
velut, aut, cognit debet. Ita sub disjunctione, et usque ad eum alia ak-
ua adiret ut librate regit et iugat alterior pñm contradictionis,
Et hoc e qd dñs. expiat et temporinem ad tota. Et aut melius
hoc capitale, adserendum qd; ex codice Suar. l. 1. l. 9. q. 4. no. 46. vo-
luntatem, animam cum sit 1. maris et cā oium rerum creaturarum,
ut dñ illa sint, & n sint, semper in superiori caritatem, seu aeternam,
et omnia sunt, qd creasti. Et regni hys, aucti uiros res, qd n sunt ma-
nent in e pñibili.

Et sularati ex eo voluntatis exata. Invenimusq.
qm hoc habet, qd mediante sua ad productionem aii amoris obte-
ti qd amaran, et alia productione aii voluntatis debet ad mo-
lendum; p. 6. voluntaria, ut predicante aii, qd res trahit ab eis
volenti ad aucti debetq; ad libere voluntari, et mediante rei
tali aii debet libere ad qd productionem solam rem.

Hoc sunt qd omittenda aii discrimina in creatura
et dinam voluntatem. P. e; qd voluntaria crea-
ta, cum sit p. 6. voluntaria, ut se designat,
utriusq; deponit aucte producendo, ut se designat: n. t. s. p. 6.
et cum sit p. 6. aii, et ratione maris in te habeat aum voluntalem con-
ser-

dentem in oia dota sive disiunctio et uagi. si apudget alii
aut, ut se debet, sed hoc indiget prius entruito, quod conoscat, et qd
debet ad uobandum et nolendum, libert.

Ton est voluntatem creatam denominari libere voluntatem.
Atque ase ad eum solerente brata ad aum impossibilem, qd semper est immo-
nens, et in felicitate possibiliter uolens, sed et aliis incrementis possibiliter
sibi subadditum. Ita si anima non denominabatur liberu uolens
in possibilia aie producitur ut amata: nec nullens, nisi possit negari
tali aoi, seu potius quod illam nullib. Quid ab ipsi aut maria, quod
ex agam ore gaudiu coronans fastidem, seu doem, qd ipsi deus ma-
drante suo qui possit taliter ex agam conforme uult, dicitur libe-
re uolens. Et item huius mihi amae negatio exire cum crederet quod no-
luit producere, qd negationem debet subducere aui maria anima uol-
ens, ut dicatur libere nolle tales crederas.

Ton dissimiliter est qd voluntas creata non potest denominari
libere uolens, sed nullens possibiliter, nisi qd de facto existat aui quum pro-
ducitur, et uolens uita sua a ipsa ex desiderio facili, uite bona, in quo-
rum ex desiderio hit posse uolent producenda illa, uolentem cuiusva-
tali doria temporis prouenientia habet. Et rao est, qd uita creata
a nulla aia aoe denominari libere uolens pto qd uolens ipso, nisi ad
ista aie auati, ab illa libere egrediente. Ac uita anima poti-
bus denominari libere uolens ab aui immutante sibi in-
terioribus, quum semper habet, qd maria regnat producendum extem
eficis ut conoscam; qd corporeum, seu tristem regnit ut conau-
sionem huius quod non est. Id autem qd conoscam in Iesu est ut regni
existat, qd per illud rao statim qd iam existat comprehendit; sed libet
est, qd aliq; extiorum sit, ut aucto Granado. Cibz nro 24.

Ladib; pte aui libereum in hoc mit addere his
parium pte certaminis ad extrinseca bona. Id est nra adpe-
re pte aui Anno aoi, per omnes ab ipso libere uolentes pro-
ducenda ss; et corporeum nequiv talis aoi, ex cuius de fui res non e-
rit prouenientia. Ita exp. Nle se explicat Suar. Cibz nro 46. Si
proble allegat Miseritatem et alios. Tertius qd libertas an-
ima in ipsa auati dei uolentem subsistentem, non prout
libet, seu comparabit ad ipsum Deum (si n. e marie maria)

Si prout erabz seu comparabile ad creas, seu prout cono-
bat satyam, q̄ illas producere vult. In a sevto illas
producentur diuinibz feria, tale rō decreta, q̄ e ipsa p̄t
Dei euclēs maria, crucis liberum, q̄ comparabile ad illos
vōem, ad qm poterit si comparari. Et ita proportionate
dm̄ de decessu nobiscip̄, seu n̄ procuranda tales, & tales ore-
as. In exercitium libertatis in Deo semper confortat alij
aōem poterit in his, q̄ procuranda sunt. Et priuatus
in his q̄ possit prodelli, q̄ dups p̄missa, procuranda th̄
n̄ s̄ in Deo h̄is aiunt milionis tā aliaz producionem.

Hec ē nonum easdem rem in sua entitate intima
invariabam, propter corp̄m ad extīnsum forfici s̄r̄a
senior, et rōis. Nam eadem met̄ entita, rei existentibz, dici.
Si estia australis, et exia, immo et duratio. Ep̄ia, prout longibz
fūt grāta ep̄iatra. exia prout talis res contipit nō qd̄ aucta
extīns extra tūf. Qutio prout personat entitati aucta,
et connolat tempus extīnsum h̄ic et imaginarium. Nam
in p̄p̄ oblati tam actua, qm p̄stria dm̄. nō q. poterit
et extīnsum addit̄ fūt entitatem rei in qua dabo nō vōem
ad extīnsum, ad uotum scribi et cōp̄iam animam.

Hinc regiūt act. quod doceat 1^a p̄. que q. art. 2^a
et 3^a. et q̄ p̄ op̄a. 1^a art. 1^a. Nam consticui liberi u-
lentem q̄ aliq̄ poterit et extīnsum distīnsum s̄r̄as q̄d̄
ratio q̄ Deus te ipsum amat. Et q̄ talē extīnsum deponit
advenireb. Deus, et q̄ rōis Deus mutaret. Et q̄ si Deus in-
trīnxi advenireb. id nōtē Deus ēt, et lōberi q̄ poterit
ēt, q̄t̄ s̄i repugnat ep̄ia aīs liberi, q̄ rōis talis debet, p̄f̄
ēt et n̄ ēt. getan. mācib. elut̄ salas, et tons. q̄ uide-
ri possint aqua Hericē aīz diff. 26. cap. 4^a.

SCHOLIA 2^a

Expediūt aliquæ difficultatēs via liberta-
tem diuinam!

1^a. Difficultas ēt q̄ m̄ distinguunt in Deo aīs liberā maria;

aut subscriptionis aut ai*u* probacionis, confirmationes, et confirmaciones in se?
Sed apud singularem virtutem. Ita Iur. Citz. l*e*ib*z*. q. no 43. Legi quod
cum de eadem entitate p*ro*p*ri*e fratre p*ro*p*ri*e comp*ar*atus inadiquatus, si h*oc*
monos, cop*er*cipientes p*ro*p*ri*e ro*m*, dabo h*oc*as virtutibus i*n* sal*e* r*ati*o*n*on
leptas, s*ed* eadem omnes entitas subscriptioni d*omi*ne p*ro*p*ri*us erg*o*z ea in
gr*ati*a*m* est*am*, et p*ro*p*ri*us fr*at*er ad p*re*ce*s*, et e*st* p*ro*p*ri*us fr*at*er, a*q* illam t*er*et
lam gr*ati*a*m* u*ni*versa illius p*ro*duc*to*rum, t*er* illam u*ni*versa, con*se*gu*en*te*m*
p*ri*mi d*omi*ni*m* ro*m* ger*o* am*bi*t*u*s in ad*de*sp*ar*ab*o* n*on* d*omi*ni*m*o*p*, q*uo*d et*tt*.

Q*u*o*d* distinctione*m* e*st* illa u*ni*versa p*ro*per*m* distinguenda, p*er*
liberum a maria*m* sit ali*u*ga ro*m*, in*de*scriptum isti*m* qu*o*z maria*m* d*omi*no*m*
pertinet*m*, an in*de*bet*m* s*ed* sit ali*u*ga ro*m*! Sed t*er* al*u*na e*st* q*uo*d p*ro*p*ri*a
met*m* entitatem*m* subscriptioni*m* a*q*ua*m* maria*m* p*ro*p*ri*us a*q*ue*m* re*m* p*ro*p*ri*at*m*
p*ro*p*ri*um*m* q*uo*d u*ni*vers*m*, s*ed* n*on* u*ni*vers*m* eff*er*are. P*ro*p*ri*m*m* n*on* maria*m* ac*de* hoc ob*ra*
to*m*, n*on* ali*u*ng*m* e*st* q*uo*d h*ic* h*oc* p*ro*p*ri*us p*ro*p*ri*us exprimit*m* hoc ob*ra*
form*m*: ita u*ni*vers*m* maria*m* ac*de* hoc ob*ra* n*on* ali*u*ng*m* e*st*, q*uo*d i*mag*nes maria*m*
u*ni*vers*m* p*ro*p*ri*us f*er*end*m* es*m* s*an*ct*m* p*er* p*ro*p*ri*um*m*. Et p*ro*p*ri*m*m* illa exp*re*
s*pon*it*m* p*ro*p*ri*us ob*ra* i*n* maria*m* n*on* add*it* a*q*ui*m* maria*m*: t*er* illa cond*ic*at*m*
in*de*scriptione*m* n*on* add*it* subscription*m*, que*m* e*st* ali*u*ga ro*m*, s*ed* e*st* ista met*m*
u*ni*vers*m* maria*m* u*ni*vers*m* a*q*ui*m*, q*uo*d ob*ra* e*st* p*ro*duc*to*rum*m*, t*er* ne*go*i*m*
av*er* u*ni*vers*m* ob*ra* i*n* p*ro*duc*to*rum*m*.

Q*u*o*d* u*ni*vers*m* den*om*in*em* liberam*m*, q*uo*d de*us* d*omi*nis p*ro*p*ri*us libe*re*
re or*m* e*st* realis*m* e*st* maria*m* q*uo*d ad hum*m* e*st*; n*on* q*uo*d ad termini*m* maria*m*
C*o*ri*m* ex*pe*der*m* sit*m* idem met*m* ali*u*ng*m*, q*uo*d compar*at*us sum*m* de*o*s e*st* marig*m*.
E*ss*ent*m* in*de*script*m*, p*er* con*not*at*m* cal*ic*em*m* et*com*miss*m* ad*re*ct*m*, et*re*
dis*m* sim*il*is*m* q*uo*d den*om*in*em* maria*m*, nec*m* q*uo*d app*er*ens*m* q*uo*d de*o*
sit*m* maria*m*, illam p*ro*p*ri*us maria*m*, q*uo*d l*e*mp*er*io*m* u*ni*vers*m* ordin*at*em*m* ext*er*im*m*
sum*m* q*uo*d cond*ic*at*m*, q*uo*d a*q*ui*m* sign*m* liber*m* e*st* con*gen*itor*m* cond*ic*at*m*.

D*icit* illa cond*ic*at*m* e*st* aliquid ex*pe*ci*m* q*uo*d maria*m*, t*er* ex*pe*ti*m*
ti*m*: s*icut* p*er* leg*is* den*om*in*em*, ad*de*ser*ti*re*m* de*o*s ali*u*ga in*de*script*m*: illa n*on*
long*at*ia*m* h*u*rus ob*ra* leg*is* de*o*gn*o* ad*de*ser*ti*re*m*. Si 2*o* leg*is* den*om*in*em*
liberi*m* a*q*uis*m* a*q*uis*m* u*ni*vers*m* n*on* e*st* ext*er*im*m*, s*ed* ext*er*im*m*, n*on* e*st* ob*ra*
sum*m*, q*uo*d de*us* liber*m* u*ni*vers*m*. Ob*ra* illam ap*er*it*m* de*o*nos a*q*ue*m*
n*on* e*st* ad ext*er*im*m*. Ide*m* q*uo*d ad ext*er*im*m*, q*uo*d den*om*in*em* amabi*m* a*q*uis*m*
pro*duc*to*m*; a*l*l*am* e*st* p*er* h*oc* N*ost*ri*m* qui*m* i*n* d*omi*ni*m*, q*uo*d de*us* te*m*
amat*m*. Q*u*o*d* ins*cri*ber*m* liber*m* i*n* a*q*uis*m* a*q*uis*m* u*ni*vers*m* p*er* e*st*

membrinam, qm extrempam ab adiutoriis quicquam, ut diximus, a recte pietatisdignis Vg. Nam illud qd hie in inferno existit, sive ordinem tñ ad spm extrempam. Sic p^o de aeris liberis, et ceteris in infernum extrempam.

In statibz f^o aucti liber dina uerbis generali ad totum extrempum, qd n*o* videtur am, cum or. sit in epibate ista metu, Deus ad aliq*u* genadere nequaquam potest. Iesu dicit sequitur, genadet q*a* a crudeli, bone, q*d* ad e*n* neg. legaliam. Dependat us*u* a tristia ex tempore nulla est, nec ullam armentum impeditorem, cum n*o* sit deponenda absoluuta, si sit ex hypothesi q*d* Deus libere a me etiam faciat, debet libere amare illam; absoluere tñ potest illam non amare, et ad illa aucti amoris q*d* maris n*o* trahi.

Q*d* difficultas est q*d* a debet dina uerba q*p* ad exercitium, ut potius erubet hoc statim, qm illud. Tunc debet dina a te ipsa. Et q*d* q*z* anima liberata comparata ad e*q* i*e* efficiatur libera, Et p*o* maris tunc pleno dominio ad appetitanciam animam rupcam ad organam, s*n* organam; q*d* ipsa si comparata q*p* e*q* s*u* debet op*u* ad hoc inageat aliqua gr^o, q*f* alio die negligatur. Ita statim dicit. Ex. Sec. 16. Inv. 51.

Diles uerbas dina iacto potius nulto hoc statim q*d* q*z* uel producuntur, q*d* a*q* i*e* potius q*z* zone hoc, q*m* aliqua producendum, q*d* ab i*q* anno decimab*u*. Cito neg. ans*u* q*d* i*e* dina, ut opponit uerbi dina scribilia, i*e* producibilia; et sene uerbi dina eligit ex his aliqua q*d* quid p*o* hinc exiam; et ex hac hie deuolum procedentia illa. Ita alia i*q*, q*d* n*o* multo procedere hie alio decrebunt, q*d* n*o* multo illas producendum, ad q*d* e*q* e*u* destrato. Tunc addo libere et medio animam liberatorem, illos, q*z* concessant debet dina illa. Et probo q*d* in actuum illa, q*d* uerba excedit est nata, et o*u* marcum; q*d* q*z* potius illa in alio uerba n*o* potest n*o* sequi illud, iam eius debet n*o* i*e* libera, et conatur q*d* ad exercitium private uerba liberatorem.

Ad difficultas est. Ad nos de nouo aliq*u* uelut q*z* p*o* multo arbitri? ante certitudinem p*o* p*o* animam uerba ab eterno uerbi q*d* uerbi, et nullus q*d* q*d* uerbi, ut certe dicit C. S. tangit toga

Duppi et' libriorem libemam dina vestis e' in variabiliem; nam
sit evanescit, nunquam nullus, et qd sit nunc, nunquam usset. Co-
pia tñ rur amissibili, qd Deus ac nouo aliqñ dobum, velib, qm
q prie et' retri mactet! Tego nullam in sali ahi dari pietam mu-
tarem, dari tñ magalem, q m' opima e', qm qdam grimi inconstantia
et' mis' se gerenti parum prouers. Ita Iuar. dipp. xv. lxx. q. no 8.
et' Grado citr. Si l' dars revolutus, q' uolit dei libem multa
dix qm et' pietum sup' pietiam. Sa mit prie et' retri mutabi, m' ej
aliqua pietum et' reale accabi, q' ti Deus ac nouo aliqñ liberet
n' mutareby spij. Qd' p' p' p' q' sum Deus gag' mult ad deo,
n' uelit, et gag' n' mult ad deo' uolit, n' poe' in tempore aliqñ
a nouo uelle, m' mutando deo' m' libet, q' h' u' ad deo' in
deo' m' u' libet, t' e' o'. sa hoc e' m' u' morati. Et' illi
q' illa m' u' deo' fieri n' poe' in aliquo magna p'mi in-
constantia; haec aut' arguit moralim m' u' libet, q' ti Deus ac nouo a-
liqñ liberet u' p' m' u' morati mutaret.

Hoc i' sam' gen' oria' retributio'ni'. Si Den' aliqui
de nouo Mires mubaute p'j'i, ac reat', q' p'j'i mutant' h'c'li
de nouo vellet. T'co n'g' l'v'nt'. Et r'is' e', q' u'lt's dina' f'rt' m'c'
tum sufficiens p'ro'ble'm, et ubi grimm' ej' sup'enter p'ot'p'ri'is'k
K'm' St'm' l'in' alij' d'i' m'ub'c' in'c'ri'cta illua' p'ic' r'alle. Et u'p'z
n'ib', et itia' p'ina', cum i'g'ha' sit r'ep'entia' o're'c'ay, et sit o'io' andiqui'
biliy, si aliq' q' s'c'or'w' b'i' r'ep'entab'ret, maro' reg'ret aliq' addit'a
m'eb'rum, q' q'z' m'io' le' ent'enderet ag' id, ad' q'z' an'sea' le' m'at' en'
cebat: cum aut' h'c' e' n' g'ote' n'li' aliq' ob'liu' r'ep'entati'cum, nari'
o' e'li' aliq' p'ate' e' p'w'is' aliq' noua' r'efle'xio'ne' dei' h'c' m'ag' n'oy'

Si am natiuam; qđ si Deus mō uult aliqđ eē, qđ anteā n̄ uilesat, qđ
et illua eē fūrūm & si am liberam s̄in alqua sp̄ali mōtū in aīa
Hia. Tēto facta h̄ypothesi, qđ Deus neliit alia & nouo eē, ab-
dperno si am p̄fūrūm alium p̄fūrūm. (fūrūm or. erat, qđ Deus
d' nouo uellet tāle obhūm) abq; actio n̄it de nouo si am.

tit, abz adex si Deus nescit aliqd & nouo p̄cip̄e m̄tagebat
 Cap. 5 Quid p̄m r̄stutivis. Ex quo Deus hodie dili-
 gat unum dñm vñ. Sora. et om̄s n̄ diligat, n̄ tibi moralis m̄tus in
 Deo, q̄d eōndas ita talis m̄tus, si in tempore aliqd uelit, q̄p̄ obser-
 no n̄ ulesbat. Hęc vñtia. Quid dixit ē, q̄d q̄d Deus uulps
 uult dñm q̄d antea uelbat, nulla dñs animi in lontanā nu-
 quicbat in Dño. Deus n̄ dñ aeterno uult dñm pro hoc, & illo tem-
 pore, et n̄ pro ipso, nee pro alio; et dñrum q̄d h̄ab̄ dñs p̄m
 Sora, q̄d illam cōsideruans, erat tālum pro hoc tempore, et
 n̄ pro illo. Et uero si quis in tempore de nouo uellet, q̄d ab
 ipso n̄ uelbat, natio ad eū aliqua m̄tus mox alij, q̄d antea sum
 heret obsum sufficiens propria m̄tus n̄ se deservit, ad cōseruā-
 imus tamen n̄ p̄cēt dīna uelq̄ manere suspensa, se deservit ad re-
 lendum, et m̄tus m̄tus dñrētum se deservit ad uelud, q̄d ē signum in lontanā et moralis m̄tus.

Sectio 3.
 V in uelle dei libera p̄p̄t dari pura suscip̄tū.
 Siis quid ē? ut p̄m & sciam p̄inam sufficiens propria
 p̄p̄t uelq̄ aīna libera neg. Se h̄ec mulum aīm cōtendere
 uolitionis, nee uolitionis! Neg. r̄t. Quār. dñs. 3. lēt. 9. m̄. 59
 Et in supra stat. 2. lēt. 8. de regredione cap. 4. n̄o 5. q̄d
 p̄p̄t. m̄. 17. cap. 2. i. m̄. 17. Et dñs. 9. 5. cap. 2. Tert. dñs.
 ad dñs. 25. q̄d 79. Granado lēt. br̄s. 2. dñs. 6. m̄. 5. Et
 p̄p̄t q̄d uelle aliq̄ & puram desipientem dñs & uelle imp̄p̄t,
 et q̄d ita amabiliter uoluntarium ostendit et p̄ficitum:
 sed ades exultat q̄d imp̄p̄t, q̄d in Dño leuit et his
 pura suscip̄tū dñs. Et cons. q̄d si in Dño p̄p̄t experiri
 pura dñs suscip̄tū p̄t cīa q̄d p̄cibiles, q̄d nūnq̄m p̄t
 Et cīa illas n̄ h̄et dīna uelq̄ puram dñs suscip̄tū
 et. Mai p̄t, m̄jor p̄t: q̄d Deus aīrebe et fr̄at̄ n̄ uult illa-
 rum exām, Et arreba, et fr̄at̄ p̄tibiles ē dñs p̄tibiles, q̄d
 cīa res p̄cibiles n̄ h̄et dīna uelq̄ puram dñs suscip̄tū.
 Cons. 2. q̄d pura dñs suscip̄tū incep̄tū, q̄d eximptū by
 misione, Et in Dño incep̄tū cognitū sari si p̄t, q̄d p̄tibiles p̄ta

ut in suspensio ex illa oritur.

Deniq; ab ateno datu in Deo perfectissima cognitio est quae
est in omnibus, et quae est ratione voluntatis, et voluntatis illius; q:
datu atmo postivis voluntatis, aut voluntatis objectorum, q: Deus voluntas
in unitate est in pura suspensio. Nec dicas potius in nobis pfecta cog-
nitio voluntatis, q: repugnare qd: Dei pura ex illius suspensio. hoc n. ad
hoc in nobis auctoritatis, q: in exercitio eius aliqua manu rei fit repugna-
ti. Non ergo vero vel sit eum pfectissime cognitio omnia.
Fas est illa pura ex suspensio nullam boni voluntatis in Deo hinc
potest, ut illam vellet. Qd: si dicas hinc ratione boni ad spacio ambi-
certatem q: est in suspensione quid, ut in voluntate, et ratione spa-
ciari potest, n. substantia ex libertate ad suspensionem prouenit ex im-
perfetta cognitione, q: ex Deo tamen hinc n. potest.

C. 79. 1. Digna pfecta voluntatis aliquo modo cum mala voluntate
potest, q: in ursu ab ille p: alicui potestrum (hoc n. alicui boni
cave loque debet) q: merito negat se habere illa. Tertius. Denique vel
tamen cum mala voluntate ursus potestrum ipsa p: alicui potestrum, q:
n. vult dare auxilium officia ad uitanda p:ta.

2. Non est qd: res hinc ratione potestibili nullam boni vo-
lentiam habet, p: r: qd: Deus autem potestrum illius uelle, p: negat tamen se habere
illa illud. Tertius. n. est qd: negat verum potestrum hinc boni vo-
lentiam ad ostensionem anima dei potest, q: alicui alicui, q: p:ferre
potest Deum q: alicui potestrum auxilia uelle.

3. In Deo datu libertas contradictionis; haec autem dari
potest, qd: ubi facti pura ex suspensio, q: haec in Deo est agministrata.
Quarto. libertatum a ostensione libertatem contradictionis
q: potest ita alicui ut exerceatur in alicui potestrum, et puram illud
ostendam (ut puram carentiam illam q: n. oritur ex aliquo aut potestru-
m) est illa deinde in Deo libertas contradictionis, cum n. potest
hinc puram suspensionem. 2. potest ex libertas contradictionis, q:
exerceatur in alicui potestrum, et negatur alicui ostendam ex alicui potestru-
m. Tertius. si liberum fieri induxit ex Deo negatum ostensionis illius
contradictionis ei opponitur, cum q: liberum fieri Deo cum opere
que creatum potestum hinc voluntatum, q: induxit negatum ostensionis
ostensionem q: induxit negatum ostensionis. Tali potest. hoc 2.

mis dari in illa libertatem conformatio[n]is; ita s[ic] multum
liberum, ut potuerit nolle, atq[ue] adeo hinc negarem usq[ue] eiusdem
q[ui] ad libertatem contrahibet nisi labo e[st]. Hoc tamen ex ei
liber in fratre fortunam et illius negotia, et illa oratio ex aliis
fratris potest, et non tam circa carentia illius, immo[re] rehensum
hunc. Cogit p[ro]p[ter]e, q[ui]d aeternum verendum sit.

SC[ript]O B[ea]T[us] 4°

Hecus erga exp[er]t[us] se nario ames?

Quis h[ab]et appetitum p[ro]p[ter]e, et de oreis in loco, et q[ui] gaudi in con-
cupis, et tunc de possibilibus; nam de quibus in partibus labi videntur
liberi amari a Deo, cum nulla habeat bonitatem inflatum, q[ui] nulli
sunt ratione ad illius amorem.

Q[ui] attinet ad d[omi]n[u]m e[st]. Deum n[on] sit in vi, et in con-
futu[m] extra se nario nolle. P[er] q[ui] bonorum creatorum e[st] in eo, et in gen-
ti semper distinctione a Deo, illi qui e[st] ad suum e[st], et p[ro]fessionem mini-
me nacionum: Q[ui] n[on] amat nario a Deo. Vale concia: q[ui] aliquis de
n[on] est bonorum Sibi sufficiens, sed indigeret auctoritate alium credebit
in loco sumptu[m]; q[ui] inesse bonitatem p[ro]p[ter]e repugnat, q[ui] inde labi ad
transum diuina amorem, q[ui] ad aliis extra ipsorum Deum debet.

P[er] d[omi]n[u]m p[ro]p[ter]e amor Dei e[st] ea tristia: q[ui] Deus n[on] nario habet
extra se. Q[ui] n[on] amat nario extra se, sed officiales. Sabi, q[ui] e[st]
in bono creatus et in loco q[ui] sit semper auctoritate imperficiens, distinctione
q[ui] ab ipso Deo, ut libere est nario ab illo amare.

E[st] eccl[esi]a obij. repugnare bonitati dina nulli tristia aut lep-
sam vixit, nam viliare se aut[em] creaturis quilibet statim existivit
Deo, adiit si illam suppedit. H[oc] si Deus erga extra se vultus contra
natum inclinavit, q[ui] sic ad te vocans, ageret, si p[ro]p[ter]e ageret fin
illam, q[ui] nullum e[st] incertum; q[ui] n[on] e[st] ipse natus ad bonum ip-
suis Dei, sed pa bonum tristia; un[us] si directe illa natu[m] inclinatur
exstrari aliqua affectione, aut aet[er]na debita. Tristitia q[ui]
dicitur p[ro]p[ter]e cum careat aliquis aut[em] aet[er]na, seu aet[er]na debita et entitatis
vicio[rum] super auatilis dina l'auatilis tristia, n[on] p[ro]p[ter]e ipsi Deo inobedientem,
neque inobedientem aet[er]nam p[ro]p[ter]e debitam, sed tunc ipsi n[on] consentaneam,
q[ui] si aut[em] nungenit debite, nullum legib[us] intioiens.

Caro attingit ad amorem, simplices complacentia, q
bn ipocritis probibitis sum hic, sc' q' admittant Deum qm cognos
tegendo le nariv cognit crisi probibitis, ita amando te natio p'li com
placere incris probibitis, illas q' amare; q' amor q' e' efficax, ut illis
ad exiam. Contraria t' sit tria probabilior iudeo, qm te
pet Iuan. disp. qv. Sub. 16. no. 39. Nam abst. viijm uicibus mul
sum amorem crisi narrum e' in deo, neque ad illius e', neq
ad p'ficiendum: neq' narriv sequi ex aliqua ipsius p'fici p'ficiu'm. Qm
q' bonitas nullam connexionem narram hic cum crisi probibitis
ita d'ns amor in illa p'li distare, es sibi actua bonitate comple
tere, qn ad crisi te extenuab; alioq' illaz contraria inaigres.

Dn q' uita reala z'is heum clare uitum nit simplici
el complacentia narru' amat; q' apertivri Deus q' bonum sibi suffi
ens, et insipuum nit narriv p'ler le ipsum Simplici et' complacentia a
mabit. Po' contra: q' cristi p'li considerari Simplex complacen
tia; q' ita e' atq' uita r'ificia in deo. P' per affum, qm expi
camus per u'lem corporis natam / ut u'lem hoc u'ro, p'ferre p'et
hor aut' e' clarum actiderium de re in ordine ad exiam; Sub qua
probibitis n' considerantq' talia; q' hunc amorem requirunt tria;

D. Po' considerari aii r'ifica & quicquidam compa
tentiam in re pulchra, ut e' bona, abto' u'lo acti'lerio h'no' il
lam; ut qn' quis complacet in pulchra imagine u'sa, aut in re
aut in bonitate dei contemplati'; talis n' complacentia, & q' agm
selectio deprogris aii u'ia tale statim. Delebat n' nos pulcheraf
p'ctus, q' ipse met aii u'ia tale statim e' contentanez nro' n'ce pe
tabilis selectio e', q' u'libet simplex complacentia, h' procul d'ns' e'
de illi ob' pro ut exist in nobis, & contio de ob' consideratio p
ordinum ad exiam. Et sic si daturz ea' em' selectio in deo de
bonitate r'ica probibitum, qm multi concedunt, adhuc n' e'et q' p'li
probibitis considerabis sin' u'lo ordine ad exiam, ut p'et.

Q' p'li considerari simplex illa complacentia in de
ponit' benevolentia ipsi ob'; seu u'ia u'sa, & contemplatio: Et sic
nit aliq' l', qm u'le, & gaudere q' es illa h'ea' tales unitatem
et' querit' u'linem, qn' in illa contemplacio. Sa' et' hic aii p'li don
in deo u'ia probibita, n' considerantq' per ordinum ad exiam, qm p'.

teram huius: quod in eis nix sunt posibilia, sed regum; quod possibilia sunt amorem dñm dñm sibi omni, non sapientiam ualens caritatem; cum proinde sic nullam habent bonitatem, ad quin amorem est simplicius, complacentius tristis.

Quare illius ratione cur T.T. sacerdos dicunt unum uerbum promovere est ex cognoscere creaturæ possibilium, et spiritum sanctum quod procedere ex amore possibilium. Nam autem hoc est, quod creaturæ possibilis hinc mariam conseruare ut oī pōa dñm, à qua procedere possunt: non cognitio dñm maria tendens in cognitionem dñm, per quod est sensibilis in reali possibili, quia possibili, et contineat cum ratione dñm cognitio ex cognoscere deo, et oīum, quod est hinc in deo, et procedere ex cognoscere creaturæ, quod hinc mariam conseruare in ipso deo. Num pōtius possibilis, quia talis, id est considerante intellectu, et pōtius oratione ad eam non reuertit mariam conseruare in dñm amore dñm, non procedere spiritus sanctus ex amore possibilium; quod est procedere ex amore maria, qualiter est iste amor est?

Si tamen possibilia considerenbꝫ nō inserviunt, sed prout immensitas sunt in deo; tunc amaribus à ratione dñm maria, et ratione animi, quod eam dñm oīpōa amat: sic nō Deus amans suam oīpōam maria amat et procedit quod ratione sicut possibilis, quod nō potest esse rationabilis, quoniam ratione sicut possibilis; unde ille metuit oīpōam ratione optime duci poterit similes amores creaturæ.

Quandoque p̄f. et iusta scripsera dicit dñm uelle ad quod ratione huiusmodi, nec habebit exigua, ut paternitatem omnium possibilium: salutem omnium nostrorum, ut p̄ nos ad dicentes dñm uelle ratione possibilis saluos fieri cum tamen plurimi damnosus est illorum. Sicut est possibilis sit, nō est illigible de quippe possibilibus consideratis, hinc oratione ad eam, sed per orationem ad illam, quoniam tamen dñs sat est ad ipsam efficiatur nō uoluit.

Tractatus de habitibus.

Disputatio 1^a

Sub. 1^a De habitibus naturalibus.
De natura et subiecto habituum naturalium!

Dari hūs natus sufficere ad suar. diff. 47. diff. 1. Tond. lib. 5.
 met. cap. 8. que. 1. lect. 2. q. in loja, lib. 1. Post. cap. 1. q.
 1. art. 4. Vero. 1. 2. diff. 18. Tunc. Et aia diff. 16. lect. 16.
 Hoc
 deficit autem à Mar. hūs natus in rure nūm. Hoc est q̄ sitas ex-
 gressus et de se stabilit̄ in sūtis p̄t v. ordinata ad oēem, nō tri-
 bueq; tam facult̄m organi, ita ḡmaruans et perficiens illam
 Et hoc desirūt Sōles. Hoc est qualitas abstrusa, difficile mobilisau-
 gita p̄tis uitales inveniāns, et facilitans ad ait̄ s̄tis illis, app-
 tenit e. Strategia explicat nūm hūs, et q̄ p̄tis organiza-
 tis à singularibus, dēg; infra. Suguntur tñ difficultates cū
 quām hūs explicandas.

V. qd; hūs sint qualitates representabiles? Nam
 Venit lōib; 1. 1. cum D. Tho. 1. 2. que 34. art. 4. Duranq;
 & prologi. Et p̄t v. qd; representatio in habitibus ē hūs. qd;
 n. illi representabili point, representant s̄tis; qd; hūs n. hūs representabi-
 li. P. hūs n. n. non representabili. qd; nulli hūs representabili-
 ons ē ex sua mā. Et ait qd; ut s̄ta n. ē p̄tis cognoscens. qd; n. il-
 lies hūs, representabili dicit; representatio n. ad quām cognoscen-
 tem organizabili. C. Hoc dante ad facilitandam p̄tis, nraue
 prestare posint quin sint representabili, qd; representabili
 sunt.

Arg. Hoc producunt ab aib; qd; sunt q̄ sitas re-
 presentabili; qd; ipso quoque representabili erunt. Valet contra, qd; tā
 natū p̄t imposita producit eum, quem p̄t perfectissimum; sed hūs
 producunt. Et ab aib; ut representabili; qd; representabili propon-
 tibus. Et confirmabili qd; ipsi p̄t ē representabili, qd; productus
 ab s̄p̄tis representabili; qd; hoc hūs qd; ab aib; representabili produc-
 tur erunt representabili. Tp̄f neg ait. Ha confirm. ait, i-
 ait s̄p̄tis representabili producere aūm representacionem, qd; repre-
 sentatio maria ē in aib; ut representant obtut; sunt n. aib; imaginis
 obiectus, qd; medianas obiecta uniuersit̄ p̄tis; et in hac repres-
 entative aūm p̄tis ponunt frateri rōm cognitioris. In ha-
 bitibus, nō dicitur ē representabili, qd; qd; tūm triā avineat super
 p̄tis n. erunt representabili si ab aib; representabili produc-
 tur: iē n. p̄tis dicitur equi uote n. semper lōicant hūs eſtib; omni-